

NVWG Budoveteranen naast de tatami's

Een interview bij: **Pierre Geraerds** op 22-4- 2015

Zijn visie:

Respect in aandacht en betrokkenheid bij de mens

*Door Willem van Boesschoten en Lex van Heumen namens de **NVWG**
Eveneens aanwezig waren Voorzitter Aikido Hans Belder en sensei Mas Blonk.*

Woensdag 22 april 2015 arriveerden wij in Katwijk (NB) gemeente Cuijk, niet te verwarren met Katwijk aan Zee, in een zee van groen midden tussen het akkerland. Vrijwel gelijktijdig met sensei Mas Blonk, die graag bij het interview aanwezig wilde zijn. Het bleek namelijk, dat hij samen met Pierre Geraerds met Aikido in Nederland was begonnen.

We werden hartelijk ontvangen door Pierre en zijn vrouw Saskia.

Bij het binnenkomen viel ons oog direct op een aantal geselecteerde budoherinneringen, Japanse en Chinese kunst.

We namen plaats aan een ruime tafel met uitzicht op een schitterende, mooie, strak aangelegde Japanse Zen tuin met aan een zijde een overdekte ruimte voor Pierre's hobby: het onderhouden van Bonsai boompjes. "Dat geeft mij altijd een rustig gevoel", aldus Pierre. Inmiddels was ook de voorzitter van de Nationale Commissie Aikido Hans Belder aangeschoven.

Na de koffie met het inmiddels traditionele **NVWG** gebak gaven wij een korte uiteenzetting over de doelstellingen van de **NVWG** en toen kon het interview beginnen.

Pierre is geboren op 26 juli 1938 te Venlo in een Limburgs kleermakersgezin. Een wereld van hard werken en vechten voor je kansen. Het was de tijd van de opkomende confectie industrie. Uitdagingen ook in sportieve zin waren Pierre dan ook niet vreemd.

Een van zijn vrienden zat op jiu jitsu en Pierre, nieuwsgierig als hij was, ging mee kijken en een paar keer mee doen. Jeugdgroepen bestonden er in die tijd niet, dus het was als 15 jarige gelijk mee doen met volwassen kerels. Zo kwam hij in aanraking met Pierre Rooyackers die in het Limburgse, sjouwend met een dekzeil met de trein van plaats naar plaats trok om op los gestort stro zijn jiu jitsu lessen te geven. Het bleef niet bij een paar keer en al snel stond Pierre wekelijks op de "mat" tussen volwassen mannen onder andere van de politie en marechaussee.

Na verloop van tijd werd het stro gelukkig vervangen door de bekende Genemuiden matten en werd judokleding gekocht bij mevrouw Muilwijk uit Dordrecht.

Omdat het in die tijd niet mogelijk was om in het jiu jitsu je kwaliteiten en krachten, via een competitie, te meten met anderen, stapte Pierre over naar het judo. Daar werden overwegend randori /shi ai trainingen gegeven. Wat Pierre uit die periode is bijgebleven is de buitengewoon onderlinge saamhorigheid. Zo kwam het voor dat door werkloosheid of een gering gezinsinkomen sommige leden de leselden niet konden betalen. Geen probleem, volwassen clubleden deden dat voor hen.

Bij het afscheid van sensei Rooyackers op 80 jarige leeftijd waren alle leerlingen en oud-leerlingen aanwezig.

Na een korte overstap naar Jan van der Horst bij de Katholieke Judobond kwam Pierre na een jaar weer terug op het oude nest. Pierre was vanaf het begin lid van de toenmalige FNJJB.

Nadat Pierre attent gemaakt was op het judo van bekende leraren als Gé Koning, Jan Sniijders en Hellemond klom hij snel op. Vanaf zijn 3e Kyu schreef hij in op wedstrijden en draaide veel randori op de verschillende sportscholen. Hij nam met wisselend succes deel aan Zuid Nederlandse kampioenschappen en Nationale Dan graden kampioenschappen. In clubverband kwam hij uit bij internationale ontmoetingen en judotoernooien.

Tijdens de Europese Judo Kampioenschappen in Parijs werd een demonstratie Aikido gegeven door Noro Shihan. De sierlijke en soepele bewegingen van Aikido maakten een diepe indruk op Pierre. Bij thuiskomst stelde hij zich direct op de hoogte van de mogelijkheden van Aikido in Nederland. Zo begon zijn eerste training Aikido bij Piet Beljaars. Bovendien greep Pierre iedere gelegenheid aan, als de Franse Aikido expert Floquet naar Nederland of België kwam, om die trainingen te volgen. Daarnaast trainde Pierre gedurende zeven jaar iedere woensdag in Düsseldorf bij de Japanse sensei Asai.

Als gevolg van de onderlinge, ongezonde rivaliteit begin jaren tachtig in het judo, alsmede de meerwaarde aan normen, waarden en ethiek in het Aikido trok Pierre steeds meer daar naar toe.

Ondertussen groeide het aantal Aikidoka in Nederland gestaag. Er waren diverse groepen, die samen wel wat deden. Maar het ontbrak aan de juiste kennis en benodigde structuur. In 1980 besloot de JBN de circa 1000 Aikidoka te organiseren en zij vroegen Pierre als voorzitter van de Nationale Commissie Aikido (NCA). Samen met Rob de Wit moest Pierre Aikido een prominente plaats geven in de Budowereld met de Japans/Franse richtlijnen als basis. Er werd een duidelijke structuur opgezet naar voorbeeld van het Judo met stageprogramma's, een graduatie systeem, lerarenopleiding en vele andere belangrijke zaken. In 18 jaar tijd steeg het ledenaantal van 1000 naar 2500!

In 1998 was het genoeg. De organisatie stond als een huis, tijd voor jong talent met nieuwe ideeën, aldus Pierre. Daarna nam Tessa Hulskamp het stokje gedurende acht jaar over en heeft dit weer doorgegeven aan Hans Belder, die inmiddels vier jaar voorzitter is van de NCA.

Naast het voorzitterschap in 1980 van de NCA gaf Pierre vijf avonden per week les in Gennep, Nijmegen en Venlo. Was landelijk examinerator en organisator van vele nationale en internationale stages. Bovendien was hij 22 jaar lid van het bestuur van de Europese Aikido Federatie (FEA), waarvan acht jaar als voorzitter.

Al deze werkzaamheden gingen gepaard met de focus op volmaaktheid, die terug te vinden is in de beleving van Aikido.

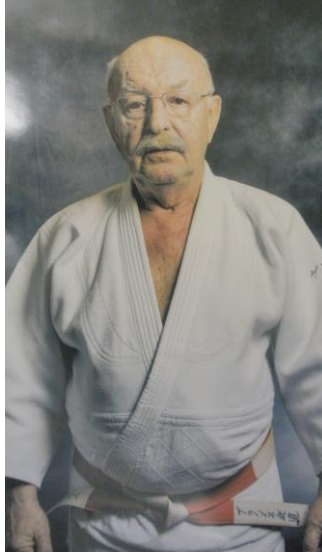
Er werd geen acht geslagen op de tijd en de financiën die het opslokte mede door de vele reizen naar Japan en Thailand.

Nu 10 jaar geleden is Pierre gestopt met zijn bestuurlijke activiteiten, maar hij is nog steeds actief in de nationale graden commissie.

Op 65 jarige leeftijd heeft Pierre het Judo overgedaan aan een assistent, maar Aikido blijft zijn grote passie.

De inzet van Pierre is niet onopgemerkt gebleven. Zo werd hij in 1994 benoemd tot Bondsridder en in 1998 tot lid van verdienste van de Judobond Nederland. Vervolgens werd Pierre in 2003 erelid van de Europese Aikido Federatie.

Als kroon op dit alles ontving Pierre op 12 januari 2014 in Tokyo met eer de 7^e dan Aikido. Daarmee is hij de hoogst gegradueerde in Nederland. Daarnaast is Pierre 6^e dan Judo en 3^e dan Jiu jitsu.

Aikido loopt als een rode draad door zijn leven. Fysiek bezig blijven en met veel plezier en toewijding de Nederlandse Aikidoka op een hoger plan brengen. Maar ook de fundamentele en sociale grondbeginselen van grootmeesters als **Kano** en **Ushiba** als basis van ons menselijk bestaan overbrengen.

Ondanks alle budo activiteiten ging het gewone dagelijkse leven ook door met lesgeven op Mbo-scholengemeenschappen in Cuijk en Nijmegen. De innerlijke rust en positieve uitstraling met enige "Aikido" regels van discipline en gedrag kan menig leerling niet zijn ontgaan. Pierre was een geziene leraar, die veel profijt heeft gehad van zijn Budo leven. Mede door dit 40 jarig docentschap, zijn jarenlange lidmaatschap van de Dorpsraad en niet onbelangrijk als gekozen Prins Carnaval van de gemeente Cuijk, heeft Pierre een uitgebreide vriendenkring opgebouwd. Na afloop van ons interview moet hij snel naar het plaatselijke café, waar zijn vrienden van de biljartclub "de dottertjes" op hem wachten!

Ook voor de **NVWG** wil Pierre graag wat betekenen. Hij juicht ons initiatief toe en was vereerd met de uitnodiging van de **NVWG** van 11 april 2015 in Eindhoven bij sportcentrum Essink om daar de grondbeginselen van het Aikido toe te lichten.

Namens de NVWG bedankt Pierre, het was gezellig, maar ook leerzaam. Jouw inzet voor het Aikido in Budo Nederland is zeer belangrijk.

Word gratis lid via:

E-mail: Budoveteranen@gmail.com

Facebook: [Nationale Veteranenwerkgroep](#).